

Maastoliikennelain täytäntöönpano

Verkställande av terrängtrafiklagen

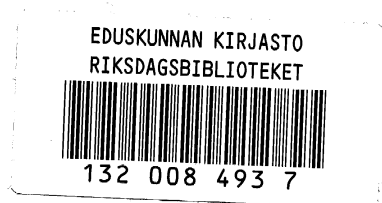
Ohje 5 1991
Direktiv

Ympäristöministeriö
Ympäristönsuojeluosasto
Miljöministeriet
Miljövårdsavdelningen

Maastoliikennelain täytäntöönpano

Verkställande av terrängtrafiklagen

Maastoliikennelain toimeenpano

Sisällysluettelo

	Sivu
1 Moottorikäyttöinen ajoneuvo	5
1.1 Moottoriajoneuvot	5
1.2 Traktorit	5
1.3 Moottorityökoneet	5
1.4 Maastoajoneuvot	5
2 Maaston määritelmä	6
3 Maan omistajan tai haltijan lupa	6
4 Lupa poronhoitotöihin	7
5 Maastoliikenne kalastusta ja metsästystä varten	7
6 Syrjäisellä seudulla asuvan maastossa liikkuminen	7
7 Pysäköinti tien ulkopuolella	7
8 Lääninhallituksen kiellot ja rajoitukset	8
9 Kielto- ja rajoitusalueiden merkitseminen	8
10 Moottorikelkkailureitit	9
11 Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin	9
12 Lisätiedot	9

Liite 1; Moottorikelkkailureittejä koskevat ohjeet

		Sivu
1	Millä ajoneuvoilla reiteillä voidaan ajaa?	11
2	Milloin moottorikelkkailureitillä voi ajaa?	11
3	Mihin reitin voi perustaa?	11
4	Missä reitin tulisi kulkea?	12
5	Milloin reitin perustamisedellytys täyttyy?	12
6	Minkä laatuiseksi reitti rakennetaan?	13
7	Miten reitti tulisi merkitä?	13
8	Mitä reitillä liikkumisessa on otettava huomioon?	14

Lääninhallitukset
Kunnat
Seutukaavaliitot

OHJEET MAASTOLIIKENNELAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

Maastoliikennelain 29 §:n perusteella ympäristöministeriö antaa lääninhallituksille, kunnille ja seutukaavaliitoille seuraavat ohjeet ja suositukset maastoliikennelain (670/91) ja maastoliikenneasetuksen (1141/91) täytäntöönpanosta.

1 Moottorikäyttöinen ajoneuvo

Maastoliikennelaki koskee kaikkia moottorikäyttöisiä ajoneuvoja. Maastoliikennelain 3 §:ssä tarkoitettuja ajoneuvoja ovat muun muassa:

1.1 Moottoriajoneuvot, kuten

- auto
- moottoripyörä
- mopo

1.2 Traktorit

1.3 Moottorityökoneet, kuten

- ns. mönkijä
- nurmenleikkuukone

1.4 Maastoajoneuvot, kuten

- moottorireki eli moottorikelkka
- ilmatyynyalus

Moottorikäyttöinen ajoneuvo määritellään tarkemmin ajoneuvoasetuksen (233/82, muutos 874/89) 2-8 §:ssä.

Maastoliikennelaki ei koske kiskoilla liikkuvaa ajoneuvoa eikä ilma-alusta.

2 Maaston määritelmä

Maastoliikennelain 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettua maastoa ovat:

- rakentamattomat luonnontilaiset alueet, kuten metsät ja pellot, niityt, ahot, pensaikot
- puistot
- urheilu- ja virkistysalueet, joita ei ole tarkoitettu moottorikäyttöisten ajoneuvojen liikenteelle
- uimaranta-alueet
- hautausmaat
- ryhmäpuutarhat ja kasvitarhat
- luonnonsuojelualueet
- muinaismuistoalueet
- piha-alueet
- muut alueet, joita ei ole tarkoitettu yleiselle liikenteelle.

Maastoliikennelain 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettua maastoa eivät ole:

- yleinen tie
- yksityinen tie
- rautatie
- raitiotie
- linja-autoasemat
- ajoneuvojen pysäköimispaikat
- lentoasemat
- muut yleiselle liikenteelle tarkoitettut alueet
- kevyen liikenteen väylä
- torit
- katuaukiot
- yleiseltä liikenteeltä suljetut työmaat, tehdas-, satama-, varasto-, kilpailu- ja muut vastaavat alueet
- jääpeitteiset ja
- muut vesialueet.

3 Maan omistajan tai haltijan lupa

Maastoliikennelain 4 §:n 1 momentin mukaan maastossa ei saa liikkua moottorikäyttöisellä ajoneuvolla ilman maan omistajan tai haltijan lupaa. Maastossa liikkuvan on tarvittaessa voitava osoittaa valvontaviranomaiselle, että hänellä on vaadittava lupa tai ettei tarvitse lupaa lain 4 §:n 2 momentin säännösten perusteella.

Valtion ja kunnan omalle alueelleen myöntämän pitkäaikaisen liikkumisluvan tulisi olla kirjallinen. Lupa olisi pidettävä maastossa liikuttaessa mukana ja

vaadittaessa näytettävä valvontaviranomaiselle. Lupa voitaisiin antaa useaksi vuodeksi kerrallaan.

4 Lupa poronhoitotöihin

Päättyessään antaa maastoliikenneasetuksen (1141/91) 13 §:n 2 momentissa tarkoitetun todistuksen maastoliikennettä varten maastoliikennelain 4 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin välttämättömiin poronhoitotehtäviin lumettomassa maastossa paliskunnan poroisännän tai varaisännän tulisi kiinnittää erityistä huomiota alueen kasvillisuuden, erityisesti jäkäliköiden kesto- ja tuottokykyyn, luonnon suojelutarpeeseen sekä luonnon yleiseen virkistyskäyttöön. Todistuksen saavien poromiesten määrän paliskunnassa tulisi olla harkitun vähäinen.

5 Maastoliikenne kalastusta ja metsästystä varten

Ammattikalastajien lisäksi kalastuksesta merkityksellisen osan toimeentulostaan saava henkilö voi ilman maan omistajan tai haltijan lupaa ajaa maastossa moottorikelkalla, jos maa on lumen peitossa. Arvioitaessa, mikä on merkityksellinen osa toimeentulosta, tulisi ottaa huomioon myös alueelliset toimeentulomahdollisuudet. Arviointi tulisi tehdä tapauskohtaisesti.

Maastoliikenne kalastusta varten lumettomana aikana edellyttää aina maanomistajan lupaa, jossa määräjän lisäksi olisi mainittava myös sallittu kulkureitti tai -suunta sekä ajoneuvo.

Metsästysasetuksen (406/62) 15 b §:n mukaan poliisipiirin päällikkö voi yksittäisessä tapauksessa antaa luvan kuljettaa lataamatonta metsästysasetta suojuksessa moottorikelkassa tai siihen verrattavassa kulkuneuvossa sen liikkua yleisen tien ulkopuolella tietyssä aikana ennakolta ilmoitettua reittiä käyttäen, ehdolla, että kuljetuksen aikana asetta ei käytetä metsästykseseen. Mikäli kysymyksessä ei ole moottorikelkkailureitti, on edellä mainittuun maastoliikenteseen saatava maastoliikennelain nojalla maan omistajan tai haltijan lupa. Metsästysasetuksen mukainen ilmoitus ei riitä.

6 Syrjäisellä seudulla asuvan maastossa liikkuminen

Syrjäisellä seudulla asuva voi ilman maan omistajan tai haltijan lupaa kulkea moottorikäyttöisellä ajoneuvolla toisen omistaman maan kautta asunnolleen sekä lumettomana että lumipeitteen aikana. Asunnolla tarkoitetaan tässä yhteydessä pysyvää, varsinaista asuntoa, mutta ei esimerkiksi loma-asuntoa. Loma-asunnolle kulkemiseen moottorikäyttöisellä ajoneuvolla toisen maa-alueen kautta tarvitaan maan omistajan tai haltijan lupa.

7 Pysäköinti tien ulkopuolella

Maastoliikennelain 4 §:n 2 momentin 7 kohdan perusteella moottorikäyttöisen ajoneuvon saa taajaman ulkopuolella pysäyttää ja pysäköidä toisen maalle ilman

maanomistajan lupaa. Pysäköimisen tulisi olla kuitenkin lyhytaikaista esimerkiksi yhden vuorokauden kestävä. Pysäköimisalueella ei tulisi yöpyä esimerkiksi telttamajoituksessa. Ajoneuvo olisi pysäköitävä niin lähelle tietä, kuin turvallinen pysäköinti edellyttää. Tällaiseksi voitaisiin katsoa esimerkiksi noin 10-20 metrin etäisyys tiestä. Jotta maanomistajalle ei koituisi pysäköinnistä haittaa, tulisi samalla alueella olevien ajoneuvojen määrän pysyä kohtuullisena vähäisenä. Pysäköinti ei saa olla järjestettyä ilman maan omistajan lupaa.

8 Lääninhallituksen kiellot ja rajoitukset

Lääninhallituksen ja kunnan ympäristönsuojelulautakunnan tulisi valvoa, ettei maanomistajan antamalla luvalla tai muutoin aiheuteta haittaa maastoliikennelain 1 §:ssä tarkoitetulle yleiselle edulle. Etenkin lumettoman ajan maastoliikennettä, kuten ns. mönkijäreittien syntymistä ja off road-autojen käyttöä maastossa, olisi valvottava. Tarvittaessa lääninhallituksen on ryhdyttävä toimiin kieltojen ja rajoitusten määrittämiseksi maastoliikenteestä yleiselle edulle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi.

Koska moottorikäyttöisellä ajoneuvolla ajaminen maastossa on pääsääntöisesti sallittu vain maanomistajan luvalla, lääninhallituksen määrittämiä kieltoja ja rajoituksia on pidettävä pikemminkin poikkeuksena kuin lain täytäntöönpanon yleisenä sääntönä. Lääninhallituksen määrittämiä kieltoja ja rajoituksia tarvitaan lähinnä silloin, kun yleisen edun vastainen maastoliikenne sallitaan maanomistajan luvalla tai maanomistaja ei valvo maastoliikennettä alueellaan. Rajoitukset tulevat kysymykseen muun muassa:

- 1 alueilla, joilla maastoliikenteestä aiheutuu melun tai ilman epäpuhtauksien vuoksi ympäristöhaittoja asutukselle;
- 2 matkailun ja ulkoilun kohdealueilla;
- 3 uhanalaisen eliölajin pesimä-, lisääntymis- tai muulla tärkeällä esiintymisalueella;
- 4 tärkeillä jäkälän poiminta-alueilla;
- 5 kulumiselle alttiilla tai geologisesti arvokkailla harjuilla, kallioilla tai muilla vastaavilla alueilla;
- 6 luonnonsuojelualueiden läheisyydessä tai
- 7 tärkeillä pohjavesialueilla.

9 Kielto- ja rajoitusalueiden merkitseminen

Kielto- tai rajoitusalue merkitään maastoon maastoliikenneasetuksen 11 §:n mukaisella maastoliikennemerkillä. Merkin koko maastossa voi olla vaihteleva käyttötarpeen mukaan. Yleinen merkin koko on 400 mm x 400 mm ja erityisesti syystä 200 mm x 200 mm tai 600 mm x 600 mm.

Ympäristön- ja maisemansuojelun syistä tulisi suosia pieniä kokoja ja pitää merkkien määrä maastossa mahdollisimman vähäisenä.

10 Moottorikelkkailureitit

Tämän ohjekirjeen liitteenä on erilliset moottorikelkkailureittejä koskevat ohjeet (liite 1).

11 Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin

Päätettäessä luvan myöntämisestä maastoliikenteen kilpailua tai harjoituksia varten on kiinnitettävä huomio muun muassa toiminnan meluisuuteen, pako-kaasupäästöihin, maaperän ja kasvillisuuden kulumiseen ja öljyvahingon vaaraan. Erityisesti kohdassa 8 mainittujen ympäristöoloiltaan arkojen alueiden osalta tulee kiinnittää huomio näihin vaikutuksiin.

Lupapäätöksessä tulee tarvittaessa antaa määräyksiä muun muassa alueen sulkemisesta ja aitaamisesta, sallitun toiminnan luonteesta, laajuudesta ja käyttöajoista sekä meluntorjunnasta, alueen kulumisesta aiheutuvien haittojen korjaamisesta ja toiminnan valvomisesta.

Jos moottorikäyttöisellä ajoneuvolla suoritettava kilpailu tai harjoitus ulottuu usean kunnan alueelle eikä kuntien kesken voida sovittaa yhteen maastoliikennelain 26 §:n edellyttämiä kuntien ympäristönsuojelulautakuntien myöntämien lupien ehtoja, lääninhallituksen ympäristönsuojelutoimiston olisi pyrittävä sovittamaan yhteen mainitut lupahdot.

Pysyvää, suljettua kilpailureittiä ei voida maastoon perustaa maastoliikennelain nojalla. Määräajoin, esimerkiksi kerran vuodessa järjestettävää tapahtumaa varten voidaan myöntää useampivuotinen lupa, jossa alue on tapahtuman ajaksi määrättävä suljettavaksi muulta maastoliikenteeltä. Luvan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi maan omistajan tai haltijan lupa.

12 Lisätiedot

Lisätietoja maastoliikennelainsäädännön täytäntöönpanosta antavat apulais-osastopäällikkö Olli Paasivirta (p. 90-1991340) ja ylitarkastaja Pekka Tuunanen (p. 90-1991232).

Ympäristöministeri

Sirpa Pietikäinen

Apulaisosastopäällikkö

Olli Paasivirta

MOOTTORIKELKKAILUREITTEJÄ KOSKEVAT OHJEET

1 Millä ajoneuvoilla reiteillä voidaan ajaa?

Maastoliikennelain tarkoittamilla moottorikelkkailureiteillä voidaan moottorikäyttöisistä ajoneuvoista ajaa ainoastaan moottorikelkalla. Lumipeitteen aikana reitin ollessa moottorikelkkojen käytössä reitillä voi liikkua myös jokamiehen-oikeudella esimerkiksi hiihtäen edellyttäen, ettei reitin varsinainen käyttötarkoitus vaarannu. Koska reittiä ei voida perustaa käytettäväksi lumettomana aikana, esimerkiksi kesällä reitillä ei saa ajaa maastomoottoripyörällä. Sen sijaan samaa reittiä voidaan kesällä käyttää esimerkiksi ratsastukseen tai maasto(polku)-pyöräilyyn taikka muuhun lihasvoimalla tapahtuvaan, ei järjestettyyn liikkumiseen.

2 Milloin moottorikelkkailureitillä voi ajaa?

Moottorikelkkailureitti on tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan maan ollessa lumen peittämänä. Lumikerroksen paksuuden ja lumen koostumuksen on oltava sellainen, ettei reitin käytöstä aiheudu haitallisia vaikutuksia kasvipeitteeseen tai maan pintaan. Reittisuunnitelmaa hyväksyessä on päätettävä niistä päivistä, joiden välisenä aikana reittiä voidaan käyttää.

Reitin pitäjän on lisäksi huolehdittava siitä, että reitti on tänä aikana turvallinen, eikä sen käytöstä aiheudu muun muassa lumen vähäisyyden takia kasvillisuushaittoja. Reitin pitäjän on liikennemerkkein osoitettava, ettei reittiä tällöin saa käyttää. Arvioidessaan reitin ajettavuutta reitin pitäjän on tarkasteltava myös reittiin kuulumattomien vesistöylitysten turvallisuutta.

3 Mihin reitin voi perustaa?

Moottorikelkkailureitin voi perustaa vain maa-alueelle. Reitin voi perustaa vain maastoon. Näin ollen reittiin ei voi ottaa mukaan muun muassa seuraavia alueita: yleinen ja yksityinen tie (pl. metsätie), rautatie, ajoneuvojen pysäköimispaikat, kevyen liikenteen väylät, yleiseltä liikenteeltä eristetyt alueet ja jääpeitteiset tai muut vesialueet.

Reittien perustamista tulisi välttää myös seuraavilla, maaston käsitteeseen sisältyvillä alueilla: ulkoilu- ja virkistysalueet, ryhmäpuutarhat ja kasvitarhat, piha-alueet ja muinaismuistoalueet.

Reitin voi perustaa valtion retkeilyalueelle ja luonnonsuojelualueelle. Luonnonsuojelualueen osalta reitin perustamisessa noudatetaan luonnonsuojelulain mukaista menettelyä, jolloin perustamismahdollisuus ratkaistaan luonnonsuojelualueen hoito- ja käyttösuunnitelmasta päätettäessä.

Reitin voi perustaa yksityisteihin kuuluvalla metsätielle maastoliikennelain 22 §:ssä mainittujen edellytysten mukaisesti. Voimalinjojen alueella on voimassa sama reitin perustamismenettely kuin yleisesti muuallakin rakentamattomassa: reitti perustetaan joko maanomistajan kanssa sopimus pohjaisesti tai reittitoimituksella.

Reitti voi ylittää tien. Ajoneuvoasetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (982/91) 48 §:n mukaan moottorikelkalla saa ylittää tien tai sillan.

4 Missä reitin tulisi kulkea?

Moottorikelkkailureitin tarkoituksena on kohdentaa kelkkailua alueelle, jossa kelkkailusta aiheutuva haitta olisi mahdollisimman vähäinen ja siirtää kelkkailu kokonaan pois häiriöille alttiilta alueelta. Tämän tavoitteen mukaisesti reittiä ei tulisi sijoittaa luonnonoloiltaan herkille alueille, eläinten lisääntymisalueille (porojen vasomisalueet) ja tärkeille talvehtimisalueille (riistaeläimet), luonnon virkistyskäytön kannalta merkityksellisille alueille eikä asutuksen läheisyyteen.

Reittiä ei tulisi sijoittaa autiotupien läheisyyteen. Hiihtäjälle tulisi antaa moottorikelkkailijaan nähden ensisijainen mahdollisuus autiotuvan käyttöön.

Reitin sijoituksessa tulisi suosia olemassa olevia ajouria, kuten voimalinjoja, metsäteitä ja perinteisiä talviteitä. Erityisesti yleisten teiden ylityksiä tulisi välttää ja käyttää, mikäli mahdollista, mieluummin kevyelle liikenteelle tarkoitettuja tien alituksia. Reittisuunnitelmaan kuulumatonta osaa ei turvallisuus- ja vastuusyistä tulisi sijoittaa jääpeitteiselle vesialueelle. Tällöin voidaan reitti tarvittaessa vetää sillan kautta jopa yleisellä tiellä.

Ajoneuvoasetuksen (muutos 982/91) 48 §:n 1 kohdan mukaan moottorikelkkaa saa tarpeellista varovaisuutta noudattaen tilapäisesti kuljettaa tiellä käyttäen tällöin ensisijaisesti tien auraamatonta osaa. Tämä mahdollistaa reitin viemisen sillan kautta, vaikka itse silta ei voikaan kuulua reittiin. Sillan ylitys osoitetaan maastossa reitin päättymisviitalla, jossa on lisäkilpinä ”silta” ja ”ajo omalla vastuulla”. Kartalla silta merkitään katkoviivalla, kuten muutkin viralliseen reittiin kuulumattomat ohjeelliset osuudet.

5 Milloin reitin perustamisedellytys täyttyy?

Reitti voidaan maastoliikennelain 14 §:n 3 momentin mukaan perustaa ensiksi, jos siihen on tarvetta yleisen kulkuyhteyden luomiseksi tai yleisen virkistyskäytön kannalta. Olennaista tässä yhteydessä on, että tarpeen on oltava yleinen. Yleisyyttä arvioitaessa voidaan perusteesi ottaa reitin vaikutusalueella olevien moottorikelkkojen määrä.

Eräissä maissa, joissa moottorikelkkailu reiteillä on jo järjestetty, reittien tarvetta voidaan mitata virkistyskäytössä olevien moottorikelkkojen määrällä reittikilometriä kohden. Suunnittelun perusteesi voitaneen ottaa yleistä tarvetta määriteltäessä esimerkiksi vähintään 10 moottorikelkkaa yhtä reittikilometriä kohden. Tällöin reittien määrä olisi noin kolmin-nelinkertainen esimerkiksi verrattuna Pohjois-Amerikan tilanteeseen. Kelkkojen määrä voidaan laskea esimerkiksi reitin vaikutusalueella olevien vakuutettujen kelkkojen määränä.

Reittejä ei tulisi suunnitella olettamalla kelkkojen määrän kasvavan jonkin ajan kuluessa. Tarpeen tulisi perustua nykyisten kelkkojen määrään. Koska reittien tarpeen on oltava alueellinen tai paikallinen, ei yleistä tarvetta voida tyydyttää koko maahan tai seudulta toiselle ulottuvien reitein.

Yleisen tarpeen lisäksi reitin perustamisedellytyksinä ovat laissa mainitut seikat: Reitistä ei saa aiheutua haittaa maa-alueen omistajalle eikä poronhoidolle.

6 Minkä laatuiseksi reitti rakennetaan?

Moottorikelkkailureitti tulisi sijoittaa maastoon mahdollisimman luonnonmukaisesti. Maapohjan tasoitusta ja raivausta tulisi välttää kiertämällä luonnon esteet, kuten suuret kivet, kuopat ja jyrkät rinteet. Reitti voi näin olla mutkitteleva, mikä toisaalta merkitsee moottorikelkkojen nopeuksien pysymistä enintään korkeimpana sallittuna nopeutena, joka on ajoneuvoasetuksen (muutos 982/91) 63 §:n 1 d-kohdan mukaan 60 km/h.

Reitillä olevien puiden kaatamista tulisi välttää ja säilyttää näin reitin alue mahdollisimman luonnonmukaisena. Reitin rakentamisessa tulisi ottaa ennakkoon huomioon alueen maiseman säilyminen ajatellen erityisesti aluetta lumettomana aikana. Reittiä ei pidä tasoitaa esimerkiksi maansiirtokoneella. Kasvipeite olisi saatava säilymään.

Jos maaston rakenne, luonnon esteet tai liikenneturvallisuus esimerkiksi näkyvyyden takia vaativat, reitin olisi tällaisessa kohdassa oltava yksisuuntainen.

Reitin tulisi olla enintään viisi metriä leveä. Lisäksi tulisi olla mahdollista poiketa reitiltä 10 metriä moottorikelkan kääntämistä tai pysäyttämistä varten. Reitille ei tulisi asettaa erityisiä kaltevuus- tai kaarrestandardeja, vaan reitin sijoittamisessa maastoon tulisi ottaa huomioon vallitsevat luonnonolot ja reitin käytössä alentaa moottorikelkan nopeutta niiden mukaan.

7 Miten reitti tulisi merkitä?

Reitin pitäjän tehtävänä on huolehtia siitä, että reitti on asianmukaisesti merkitty. Kuitenkin samalla on otettava huomioon liikennemerkkien määrän vaikutus maisemaan. Liikennemerkkien määrä tulisikin rajoittaa aivan välttämättömään, kuten muun muassa teiden ylityksestä varoittamiseen. Reitin kulun katkeamisesta vesistöylityksen takia tulisi aina ilmoittaa merkillä ja lisäkilvellä "Ajo omalla vastuulla".

Moottorikelkkailureitti osoitetaan tieliikenneasetuksen (muutos 983/91) 18 §:n 2 momentissa säädetyllä liikennemerkillä nro 426. Jos reittiä ei voi käyttää moottorikelkkailureittinä, reitin pitäjän on osoitettava se sijoittamalla reitin molempiin päätekohtiin ja keskeisimpiin reitilletulokohtiin tieliikenneasetuksen 16 §:ssä säädetty liikennemerkki nro 312.

Moottorikelkkailureitillä noudatetaan tieliikennelainsäädäntöä. Näin reitillä voidaan käyttää muitakin tieliikenneasetuksessa säädettyjä liikennemerkkejä. Liikennemerkkien määrä tulisi suhteuttaa maiseman hoidon tavoitteisiin. Suositeltavaa on käyttää reitillä kooltaan pienempiä liikennemerkkejä kuin mitä

yleisillä teillä käytetään. Liikennemerkkien koosta määrätään liikenneministeriön päätöksessä liikenteen ohjauslaitteista annetun liikenneministeriön päätöksen 6 ja 20 §:n muuttamisesta (984/91).

Reitin kulku osoitetaan reittiviitalla. Avomaastossa käytetään kuvan 1 mukaista ja metsämaastossa kuvan 2 mukaista reittiviitaa. Reitin päättymisen osoitetaan liikennemerkin nro 312 lisäksi kuvan 3 mukaisella päättymisviitalla.

On suositeltavaa, että reitin pitäjä sijoittaa ainakin reitin molempiin päätepisteisiin opastetaulun. Tässä taulussa tulisi olla kartta reitin kulusta ja sen ympäristöstä, tiedot reitillä olevista palveluksista, kelkkailijan oikeuksista ja velvollisuuksista, reitin perustamispäätöksessä mahdollisesti määräytyistä ehdoista sekä turvallisuuteen liittyvistä asioista.

8 Mitä reitillä liikkumisessa on otettava huomioon?

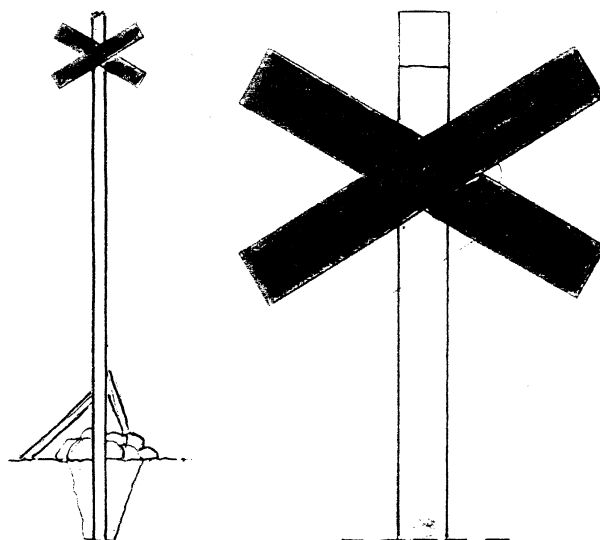
Moottorikelkkailureitti on tieliikennelain muutoksen jälkeen tie. Tämän perusteella reitillä noudatetaan tieliikennelakia, mistä seuraa muun muassa, että

1. moottorikelkan kuljettajan on oltava täyttänyt 15 vuotta
2. kuljettajalla on oltava vähintään T-ajokortti
3. korkein sallittu nopeus reitillä on 60 km/h.

Ajoneuvoasetuksen (muutos 982/91) 57 §:n nojalla moottorikelkan perävaunulla saa kuljettaa henkilöitä moottorikelkkailureitillä, ei kuitenkaan muuta tietä ylitettäessä.

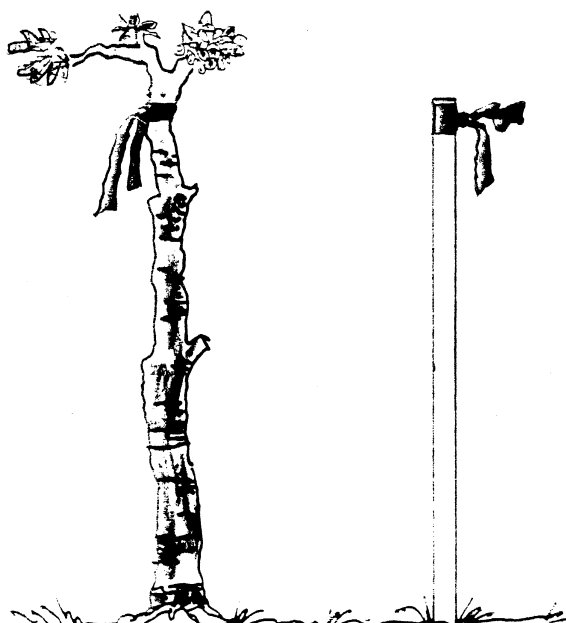
Moottorikelkkailureitillä on voimassa rikoslain säännös, jonka mukaan rattijuopumuksen alin rangaistavuuden raja on 0,5 promillea. Rangaistusseuraamusena voi olla myös muun muassa henkilöauton ajokortin määräaikaisten menettys.

Reittiviitta avomaastossa

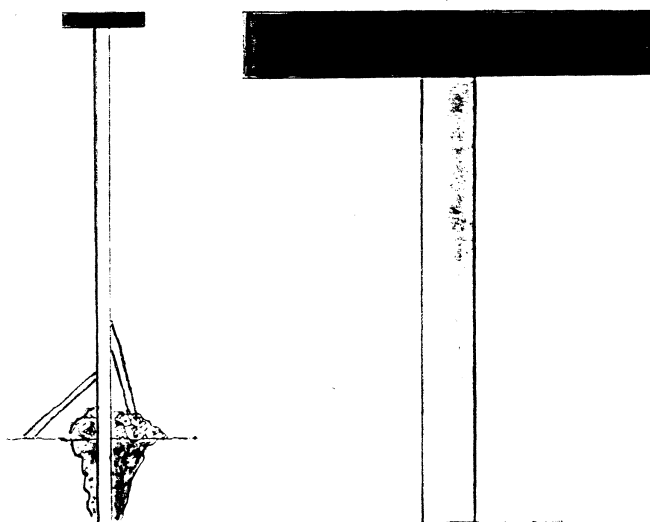
Kuva 1.

Reittiviitta metsämaastossa

Kuva 2.

Reitin päättymisviitta

Kuva 3.

Direktiv
Ohje 5 1991

Miljöministeriet
Miljövårdsavdelningen
Ympäristöministeriö
Ympäristönsuojeluosasto

Verkställande av
terrängtrafiklagen

Maastoliikennelain
täytäntöönpano

Maastoliikennelain täytäntöönpano

Verkställande av terrängtrafiklagen

**Maastoliikennelain täytäntöönpano
Verkställande av terrängtrafiklagen**

VAPK-KUSTANNUS

POSTIMYYNTI

PL 516

00101 Helsinki

Puh. (90) 566 0266

Vaihde (90) 566 01

Telekopio (90) 566 0380

VALTIKKA-KIRJAKAUPAT

HELSINGISSÄ

Annankatu 44

(Et. Rautatiekadun kulma)

Vaihde (90) 1734 2012

Eteläesplanadi 4

Puh. (90) 662 801

VAPK-FÖRLAGET

POSTFÖRSÄLJNINGEN

PB 516

00101 Helsingfors

Tfn (90) 566 0266

Växel (90) 566 01

Telefax (90) 566 0380

VALTIKKA-BOKHANDLARNA

I HELSINGFORS

Annegatan 44

(I hörnet av S. Järnv.g.)

Växel (90) 1734 2012

Södra esplanaden 4

Tfn (90) 662 801

